

alternativtankegangen, og jeg vil egentlig meget gerne blive ved at diskutere det her spørgsmål, og jeg håber ikke, at hr. Schmidt blev så fornærmeth over at blive taget rosende til indtægt for denne tankegang, at han ikke også vil være med til at diskutere det. Det var jo med en Venstremiljøminister, Holger Hansen, at vi gennemførte denne planreform på kommuneplanområdet i sin tid. Så det vil jeg meget gerne også være med til at diskutere fremover.

Så er jeg endelig blevet spurgt om dagsordenen. Og dér har jeg sagt, at vi har ingen problemer med den del af dagsordenen, der er fremadrettet, den, der handler om, at vi skal forholde os til alternative udviklingsforløb, inddrage landdistrikternes muligheder mere markant, tage en ny runde. Tidligere havde man slet ingen runder, nu får vi altså to runder.

Det har jeg selv sagt, det er jeg positiv over for, det fremadrettede er jeg positiv over for, og jeg er også positiv over for, at det reviderede forslag også på andre områder vil lade sig påvirke af debatten, sådan at det hele bliver identisk med det udkast til landsplanredegørelse, der har været diskuteret.

Dér, hvor regeringen må sætte foden ned og sige nej, er med hensyn til det forslag, som jeg tillod mig at kalde farceagtigt, nemlig forslaget om, at man skal trække noget tilbage, der allerede er sendt ud, og som mange mennesker har beskæftiget sig seriøst med. Det kan vi ikke. Jeg har allerede sagt det. Skal vi så kalde det hjem fra kommunerne? Skal vi tilintetgøre hørings svarene? Skal vi skrive ud til alle de amter og kommuner, der har reageret på udkastet, og sige: Nu er vi nødt til at brænde det, for det eksisterer ikke længere?

Det giver ingen mening, det forslag, medmindre ønsket er at give mig og mine medarbejdere et hak i tuden. Eller hvad hedder det? – en næse. Det er selvfølgelig et formål i sig selv, man kan måske også sige ligefrem en tilløkkende tanke, men man kan ikke fortænke mig i, at jeg ikke deler den.

Hans Christian Schmidt (V):

I mine afsluttende bemærkninger vil jeg godt komme lidt ind på dagsordenen, men sige til miljøministeren: Det er ærgerligt, at en miljøminister har så store problemer med så enkel en sag som at meddele, at en redegørelse er trukket. Når vi er færdige i dag i Folketinget, så må vi have en lille snak om, hvordan det kan gøres så enkelt som at knipse med fingrene, men det

må vi komme tilbage til. Det må i hvert fald aldrig blive regeringens problem, så enkel en detalje. Man kan sagtens trække det tilbage. Det er betydelig sværere at få det besluttet.

Må jeg så sige til miljøministeren: I dag har fem partier presset regeringen til at komme med en række løfter på landdistriktsområdet. Det er selvfølgelig glædeligt. Det tog tid. Det var en hård kamp. Det havde været glædeligt, at det havde stået i selve oplægget. Det havde indikeret, at man havde ment det med hjertet, og ikke, at man var blevet presset.

Nuvel, det er gået sådan, at ministeren dog har givet alle de indrømmelser. Det er glædeligt at konstatere, at der er et flertal i salen, der vil holde ministeren op på, at ministeren får skrevet det ind i sin redegørelse: Et afsnit, et særdeles væsentligt afsnit om landdistrikterne.

Mange har været inde på en lang række områder. Det er sådan set i orden. Det har ikke været forslagsstilleren til forespørgselsproblemet. Dér har man tydeligt sagt, at det var med henblik på landdistrikterne.

Derfor er det også glædeligt, at de, der i virkeligheden sejrer i dag, er landdistrikterne. Det er dem, der nu oplever, at de har været glemt i en landsplanredegørelse. En million udgør man, 20 pct. af Danmarks befolkning. Fra at have været glemt i en landsplanredegørelse vil man nu få den gode oplevelse, at man kommer med i landsplanredegørelsen; det er bekræftet af regeringen, og det er glædeligt.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det har været en lang og spændende debat i dag. Denne debat fik en meget overraskende begyndelse. Den tror jeg jeg vil huske mange år ud i fremtiden: En minister starter sin redegørelse med at sige, at han faktisk har trukket den landsplanredegørelse tilbage, fordi han kunne se, at den ikke har kunnet samle flertal her i Folketinget. Han har erkendt, at landdistrikterne ikke var nævnt tilstrækkeligt deri. Det er vi tilfredse med. Det er et meget fornemt resultat at få ud af denne her debat. Gid vi fik så meget ud af alle debatter!

Ministeren har ikke villet stemme for dagsordenen. Han er helt enig i indholdet lige med undtagelse af det med at trække den tilbage. Den vil ikke blive brugt mere, den vil ikke blive anvendt mere. Vi har endda skitseret for ham, hvordan han kunne trække den tilbage, men det har han ikke været lydhor over for.